

În slujba imigranților africani din Paris

Iván Muray este chilian, are 39 de ani și trăiește în Paris de șase ani. Condiția lui de străin l-a făcut să intre într-o asociație a Bisericii care se ocupă de copii, adolescenți și tineri din Africa, majoritatea cărora au ajuns acolo fără părinți. El le acordă timp, dragoste și îi ajută să se integreze în această cultură nouă.

25.09.2023

Papa Francisc a cerut cu diferite ocazii să se caute soluții provocării pe care o reprezintă integrarea culturală, să se „creeze programe care pregătesc comunitățile locale pentru aceste procese” (Mesajul de-a 104-a ediții a Zilei mondiale a migrantilor și refugiaților, 2018).

Iván este chilian și cooperador al Opus Dei. Locuiește în Paris de șase ani. Acolo a răspuns chemării Pontifului Roman de a susține o cultură a întâlnirii.

Un voluntariat de integrare culturală

Iván a aflat în Chile despre asociația catolică *Puntos Corazón*, care deține case în cartiere defavorizate din diferite părți al lumii, cu voluntari care ajută persoane cu cele necesare în viața lor cotidiană; așa s-a hotărât să se alăture misiunii lor în Franța.

În prezent, și de șase ani, el lucrează la un liceu din Paris, unde predă ore, în spaniolă, despre actualitatea și istoria politică latino-americană și studiază pentru un Master în Istoria Filosofiei la Universitatea Sorbona. Un prieten pe care l-a cunoscut într-un pelerinaj de la Notre Dame la Catedrala din Chartres, un traseu de 100 km pe jos, în trei zile, l-a invitat la o discuție de formare în Centrul Opus Dei din Garnelles, în Paris.

Iván povestește că una dintre „activitățile unor tineri care vin la Garnelles este să facă ore de consolidare a cunoștințelor școlare pentru migranții din asociația „Notre Dame de Tanger”, a sorei Marie-Joseph Biloa, care se ocupă cu primirea și îngrijirea copiilor și tinerilor care ajung în Paris, fără părinții lor, din Nigeria, Ghana, Camerun, între altele. Acești copii merg la școală pentru a-și putea termina studiile, dar au nevoie de

ore suplimentare, mai ales din cauza schimbării limbii. În experiența mea ca imigrant și în munca pe care am făcut-o cu ani în urmă alături de ei, mi-am dat seama de importanța integrării culturale, pentru ca ei să se simtă parte din țara în care trăiesc. Această integrare trece prin cunoașterea culturii, lucru pentru care am vorbit cu asociații culturale și le-am rugat să ofere burse. La fiecare șase săptămâni, mergem la muzee, grădini zoologice și în locuri turistice, în grupuri de 10-15 persoane care au între 16 și 18 ani”.

„În general, migranții nu ies din cartierele în care locuiesc, nu cunosc orașului și mi-au spus că aceste vizite sunt o modalitate de a se elibera de rutină și de a se simți o parte, ca oricare alta, din țară. Dorim să răspundem astfel apelului făcut de Papa Francisc ca fiecare familie, fiecare parohie, fiecare instituție să

se întrebe ce putem face pentru imigranți?”.

Căutând sensul vieții

„În familia mea, nu suntem catolici foarte practicanți, dar eu am făcut parte din asociația cercetașilor din Parohia Italiană din Santiago de Chile și în fiecare duminică mergeam la Liturghie. Cu trecerea anilor, mi-am dat seama că trebuia să dau mai multă substanță vieții mele. În această căutare, l-am citit pe Sfântul Augustin și mi-am dat seama că religia era mai mult decât acramént. Când am terminat studiile secundare, am studiat Filosofia și apoi am plecat să studiez pentru un an în Franța, unde am început să discut cu un preot din ordinul dominicanilor care m-a orientat în căutarea mea de a da mai mult sens viții mele. Odată revenit în Chile, am început cateheza pentru a primi sacramentele”.

„În această perioadă am aflat despre asociația catolică Puntos Corazón, care lucrează în cartiere marginase din diferite țări, și m-am hotărât să plec în misiune alături de ei în Franța. Acum mă dedic acestei misiuni într-un liceu și studiez pentru un Master la Universitate”.

Fiecare zi capătă altă dimensiune dacă îl punem pe Dumnezeu în centru

„Un prieten pe care l-am cunoscut la Sorbona m-a invitat la o discuție de formare în centrul Opus Dei, loc de întâlnire pentru studenți și tineri profesioniști, unde locuiesc câțiva studenți. Acolo, ceea ce mi-a atras atenția a fost că mi-am dat seama că greutatea fiecărei zile capătă altă dimensiune dacă îl punem pe Dumnezeu în centru; rugăciunea, rugăciunea Rozariului și Liturghia au fost o schimbare bună și motorul pentru a trăi în fiecare zi”.

„Am început să văd și munca cu alți ochi. Nu înseamnă doar să îți câștigi existența, ci înseamnă să fii conștient că, dacă muncești bine din dragoste pentru Dumnezeu, viața capătă mult mai mult sens. Pentru mine, a fost un lux să experimentez ce înseamnă să ai o viață spirituală. Sunt cooperador al Opus Dei de trei ani și iau parte la orele de formare, la conferințe și la discuțiile cu preoții. Acest sentiment de apartenență și de viață de familie care se respiră în Garnelle a fost foarte puternic și în timpul pandemiei. Comunitățile catolice s-au menținut foarte unite, pentru că oamenii se simt parte din Biserică și nu sunt singuri”.

„Toți avem nevoie să ne simțim utili, să ne împărtășim cunoștințele, să ajutăm; și, ca străin, prețuiesc mult acest serviciu pentru imigranți, pentru că și eu sunt unul dintre ei”.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/in-](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/in-slujba-imigrantilor-africani-din-paris/)
[slujba-imigrantilor-africani-din-paris/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/in-slujba-imigrantilor-africani-din-paris/)
(05.08.2025)